

ក្បួនរួមបង្កកើតចក្ខុវិស័យ — លេខប្រាំបី

មូលដ្ឋានធុរៈវិធីខុសគ្នា៖

ការបដិសេធសេចក្តីពិតខាងទំនាយក្នុងអាដវនេទីសម្បទានីកា

Jeff Pippenger

2024-08-18

ក្នុងអត្ថបទមុន យើងបានយោងទៅកាន់ព្រះបន្ទូលដូចតទៅនេះរបស់ព្រះយេស៊ូវ៖

ចូរប្រុងប្រយ័ត្នពីពួកហោរាក្នុងក្រុមយើង
ដែលមករកអូនក្នុងគុណនាមយោធាក្នុងក្រុម ប៉ុន្តែខ្លាចក្នុងវិញ្ញាណ
ពួកគេដាច់ចក្ខុកំណាចដែលលោភលន់។
អូនក្នុងគុណនាមសុគាល់ពួកគេដោយផលរបស់ពួកគេ។
តើមនុស្សសុប្បមូលទំពាំងហយជូរពីបន្ទុក ឬផុតពីកុំឲ្យមានបន្ទុក?
ដូចនេះដែរ ដើមឈើល្អអត្រប់ដើម តែបង្កកើតផលល្អ ប៉ុន្តែដើមឈើពុករលួយ
តែបង្កកើតផលអាក្រក់។ ដើមឈើល្អមិនអាចបង្កកើតផលអាក្រក់បានទេ
ហើយដើមឈើពុករលួយក៏មិនអាចបង្កកើតផលល្អបានដែរ។
ដើមឈើណាដែលមិនបង្កកើតផលល្អ គួរមានការបំបាត់
ហើយបោះចោលទៅក្នុងក្រុមយើង។ ដូចនេះ
អូនក្នុងគុណនាមសុគាល់ពួកគេដោយផលរបស់ពួកគេ។
មិនមែនគ្រប់គុណនាមនិយាយមកកាន់ខ្ញុំថា «ព្រះអម្ចាស់»
នឹងចូលទៅក្នុងនគរសូម្បីតែមានទេ
គឺមានតែអូនក្នុងគុណនាមព្រះហឫទ័យនៃព្រះបិតារបស់ខ្ញុំ
ដែលគង់នៅសូម្បីតែប៉ុណ្ណោះ។ នៅចុងនៃនោះ
មនុស្សសាធារណៈនឹងនិយាយមកកាន់ខ្ញុំថា «ព្រះអម្ចាស់»
តើយើងខ្ញុំមិនមានចូលទំនាយក្នុងព្រះនាមរបស់ទ្រង់ទេឬ?
ហើយក្នុងព្រះនាមរបស់ទ្រង់ មិនមានដង្ហែរអាក្រក់ឡើយឬ?
ហើយក្នុងព្រះនាមរបស់ទ្រង់ មិនមានធុរៈការអស្ចារ្យជាធុរៈនៃទេវតាឬ?»
ហើយនៅពេលនោះ ខ្ញុំនឹងប្រកាសដល់ពួកគេថា
«ខ្ញុំមិនដឹងសុគាល់អូនក្នុងគុណនាមនោះ ចូរចេញទៅពីខ្ញុំ
អូនក្នុងគុណនាមល្អប្រសើរតែម្នាក់ឯងទុច្ចរិតអើយ»។ ដូចនេះ
អូនក្នុងគុណនាមសុគាល់ពួកគេទាំងនេះរបស់ខ្ញុំ ហើយអនុវត្តតាម
ខ្ញុំនឹងប្រៀបធៀបអូនក្នុងគុណនាមនឹងបុរសមានបុរាណ
ដែលសង់ផ្ទះរបស់ខ្លួនលើថ្មដាច់ ភ្នំលៀងមានធុរៈក្នុង ទឹកជំនន់មានមក
ខ្យល់មានបក់ ហើយបោះបក់លើផ្ទះនោះ ប៉ុន្តែវាមិនរលំទេ
ពីព្រោះវាគួរមានដាក់គ្រឹះលើថ្មដាច់។
ហើយអូនក្នុងគុណនាមសុគាល់ពួកគេទាំងនេះរបស់ខ្ញុំ ហើយមិនអនុវត្តតាម
នឹងគួរប្រៀបធៀបនឹងបុរសល្អដាច់ ដែលសង់ផ្ទះរបស់ខ្លួនលើឧសាចៈ
ភ្នំលៀងមានធុរៈក្នុង ទឹកជំនន់មានមក ខ្យល់មានបក់
ហើយបោះបក់លើផ្ទះនោះ ហើយវាក៏រលំចុះ ហើយការរលំនោះធំធេងណាស់។ ម៉ាថាយ
7:15-27។

ការបោះបោរនៃឆ្នាំ 1863 សម្រាប់ការចាប់ផ្តើមនៃអាដវនេទីសូម្បីតែប្រាំពីរខាងឡាវីស
បង្កកើតគ្រឹះក្នុងក្រុមយើងមួយលើឧសាចៈ។

ឧសាច់តំណាងឲ្យគោលការណ៍សាតាំងនៃព្រហ្មនិយម
ដលៃផ្ទុយនឹងថ្មីដាននៃចេកុដីពិតដាច់ខាត។
សចេកុដីពិតដាច់ខាតគួរមានបង្កកើតឡើងលើសាក្សីពីរ
ហើយសចេកុដីពិតដលៃគួរមានតំណាងនៃលើផ្ទុយទាំងគំនូរស៊ីសុទ្ធទាំងពីរបស់ហាហគុក
ដលៃអាជ្ញានៃទីសុទ្ធបានដាក់មួយឡើយក្រៃជាបន្តបន្ទាប់ នោះមានបុរាណមកពីព្រះគម្ពីរ
ហើយគួរមានបញ្ចេញដាក់ដោយវិញ្ញាណនៃនាយ។
សចេកុដីពិតទាំងនោះជាសចេកុដីពិតដាច់ខាត។

«សត្វរកំពុងស្រវឹងរកបង្កើតនិករបស់បងប្អូនប្អូនស៊ីរបស់យើងឲ្យចេញពីកិច្ចការ
នៃការរៀបចំបុរាណដ៏មួយឲ្យអាចឈរមាំមួននៅក្នុងចុងចុងគួររោយទាំងនេះ។
សចេកុដីបោះបញ្ចេញនោះដលៃអិតលុះអស់រូប
គួរមានរៀបចំឡើងដើម្បីបំភ្លឺនូវគំនិតទាំងឡាយឲ្យយល់ឆ្ងាយពីគ្រោះថ្នាក់
និងកាតព្វកិច្ចនៃម៉ោងនេះ។ ពួកគេរោយគម្ពីរថា
ពន្លឺដលៃព្រះគ្រីស្ទមានយាងមកពីស្ថានសួគ៌
ដើម្បីបុរាណដលៃយូរមានសម្រាប់បុរាណសត្វរបស់ទ្រង់ នោះ
មានគម្ពីរតែចក្ខុប៉ុណ្ណោះ។ ពួកគេបង្កើតថា
ឈ្មួញទាំងឡាយដលៃស្ថិតនៅមុខយើងនេះ មិនមានសារៈសំខាន់គ្រប់គ្រាន់
ដើម្បីបន្តការយកចិត្តទុកដាក់ពិសេសនោះទេ។
ពួកគេធ្វើឲ្យសចេកុដីពិតដលៃមានបុរាណពីស្ថានសួគ៌ ហាក់បង្កើតអាណា
ហើយបុរាណនៃកិច្ចការរបស់ព្រះនូវបទពិសោធន៍កន្លងមករបស់ពួកគេ
ដោយផ្អែកលើទ្វេសាស្ត្រក្នុងក្រុមយើងដ៏ស្មើគ្នា។
«ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា៖ ចូរឈរនៅតាមផ្លូវទាំងឡាយ ហើយមើលចុះ
ហើយសួររកផ្លូវបុរាណទាំងឡាយ ថាតើផ្លូវល្អអន្តរាល់
ហើយចូរដើរនៅក្នុងផ្លូវនោះចុះ»។ [យេរេមា 6:16.]

«កុំឲ្យនរណាម្នាក់ស្រវឹងរកការរុះរើគ្រឹះនៃផ្ទះរបស់យើងឡើយ—គ្រឹះដលៃគួរមានដាក់
ក្នុងដីដើម្បីការងាររបស់យើង ដោយការសិក្សាព្រះបន្ទូលដោយអធិស្ឋាន
និងដោយវិវរណៈ។ លើគ្រឹះទាំងនេះ
យើងមានសាងសង់អស់រយៈពេលលើសពីហាសិបឆ្នាំមកហើយ។ មនុស្សអាចសន្មតថា
ពួកគេមានរកឃើញផ្លូវថ្មីមួយ
ថាពួកគេអាចដាក់គ្រឹះមួយដលៃវែងម៉ាងគ្រឹះដលៃមានដាក់រួចហើយ; ប៉ុន្តែ
នេះជាការបោះបញ្ចេញនោះដ៏ធំមួយ។ “ដុបិតគ្មាននរណាអាចដាក់គ្រឹះផ្សេងទៀត
ក្នុងព្រះគ្រឹះដលៃមានដាក់រួចហើយនោះទេ។” [1 Corinthians 3:11.] កាលពីអតីតកាល
មនុស្សជាច្រើនបានចាប់ផ្តើមសាងសង់ជំនឿថ្មីមួយ
ដើម្បីបង្កើតគោលការណ៍ថ្មីៗ; ប៉ុន្តែការបោះបញ្ចេញនោះដ៏ធំមួយនេះយូរឬនា?
មិនយូរប៉ុន្មានវាក៏ដួលរលំទៅវិញ; ដុបិតវាមិនមានស្ថិតលើថ្មដាច់ខាត។» Testimonies,
volume 8, 296–297.

នៅពេលថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ មកដល់
ក្នុងរៀងនៃព្រះវិញ្ញាណស៊ីសុទ្ធក៏មានមកដល់ដែរ។

«ក្នុងរៀងចុងគួររោយ នឹងផ្តល់មកលើបុរាណសត្វរបស់ព្រះ។
ទេវតាដ៏មានប្រទេសភាពមួយ នឹងចុះមកពីស្ថានសួគ៌ ហើយផ្តល់ដីទាំងមូល
នឹងគួរមានបំភ្លឺដោយសិរីល្អរបស់គាត់»។ Review and Herald, April 21, 1891.

នៅពេលអគារធំៗនៃទីក្រុងញូវយ៉កត្រូវបានបោះទម្លាក់ដោយការប៉ះមួយពីព្រះ
នោះភ្លាមៗក្នុងចុងក្រោយបានចាប់ផ្តើមរំលងចុះ។ នៅពេលថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ
២០០១ មកដល់ ទ្វារទឹកជំនន់នៃគោលការណ៍សមតច្បាប់ត្រូវបានបើកឲ្យហូរចេញ។

«នៅក្នុងសម័យកាលដ៏អំពើទុច្ចរិតកំពុងតែប្រឈមនឹង
ពួកកុម្មុយនីស្តស្មោះត្រង់ដែលបានបដិសេធ “ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលដូចនេះ”
នឹងឈានទៅដល់សុចរិតភាពចម្បងក្នុងមួយ។ ពួកគេនឹងប្រឈមនឹងខ្លួននៅតាមលោកិយ។
ក្នុងការបកស្រាយរបស់ពួកគេពីព្រះ ពួកគេនឹងស្វែងរកផ្លូវវិធីភាពមិនពិត
និងការបំប្លែងពីព្រះក្នុងរូបរាងជាច្រើនរបស់ជាតិ។
ពួកគេនឹងមានឥទ្ធិពលលើអ្នកគ្រប់គ្រងនៃប្រទេស ដើម្បីបង្កើតច្បាប់សម្រាប់
សុភារឿយៗនៃអំណាចជាធំដែលបានកាប់បង់របស់មនុស្សនៃអំពើហិង្សា
ដ៏អស្ចារ្យនៃក្នុងព្រះវិហាររបស់ព្រះ ហើយបង្ហាញខ្លួនថា ខ្លួនជាព្រះ។
គោលការណ៍រ៉ូម៉ាំងកាតូលិកនឹងត្រូវបានយកមកដាក់ក្នុងការការពាររបស់រដ្ឋ។
សក្តិភាពប្រឆាំងរបស់សេចក្តីពិតក្នុងព្រះគម្ពីរ នឹងមិនត្រូវបានអត់ឱនទៀតឡើយ
ដោយអ្នកទាំងឡាយដែលមិនបានយកក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះធុរៈជាមាត្រដ្ឋាននៃជីវិត
របស់ខ្លួន»។ Review and Herald, December 21, 1897.

ច្បាប់ Patriot Act

សម្រាប់ការចាប់ផ្តើមនៃការការពារគោលការណ៍របស់សាសនាកាតូលិករ៉ូម៉ាំង ដ៏ល្អឥតខ្ចី
នៃក្រុមច្បាប់ថ្មីនៃអាទិភាពដែលនឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះជាបន្តបន្ទាប់។
នៅថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ ខ្យល់ទាំងបួន
ដែលតំណាងឲ្យសាសនាស្ថាប័ននៃទេវតាប៊ី បានចាប់ផ្តើមបក។

«ពួកទេវតាកំពុងទប់ខ្យល់ទាំងបួន ដ៏ល្អឥតខ្ចីដោយសេចក្តីក្លាចខឹង
មើលហាក់ដូចជាចង់ផ្តាច់ខ្លួនចេញពីស្នូលដ៏ជ្រាលជ្រៅនៃដីទាំងមូល
ដោយនាំមកនូវការបំផ្លិចបំផ្លាញ និងសេចក្តីស្លាប់នៅតាមផ្សេងៗរបស់វា។

«តើយើងនឹងដកលក់នូវលើកម្មវិធីបំផុតនៃលោកនិក្ខយនោះឬ?
តើយើងនឹងស្ថិត ស្ថានភាពជាក់ ហើយស្ថាប័នទៅឬ? អូ
សូមឲ្យក្នុងពួកជំនុំរបស់យើងមានព្រះវិញ្ញាណ និងដង្ហើមរបស់ព្រះ
ដែលបានផ្តល់ចូលក្នុងបុរាណសត្វរបស់ទ្រង់
ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចឈរឡើងលើជើងរបស់ខ្លួន ហើយរស់នៅ។
យើងត្រូវមើលឃើញថា ផ្សេងនោះតូចជាងអង្កេត ហើយទ្រង់ក៏ដឹងថាអង្កេតផងដែរ។
ប៉ុន្តែ នៅពេលយើងឆ្ងល់កាត់ទ្រង់ក៏ដឹងថាអង្កេតនោះ
ទទឹងរបស់វាមានព្រះនៃឡើយ»។ Manuscript Releases, volume 20, 217.

ភ្លាមៗ ខ្យល់ និងទឹកជំនន់បានមកដល់នៅថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១
ហើយកុម្មុយនីស្តនិង អាត្មាទីស ឡៅឌីស ត្រូវបានសាកល្បង
ដូចដែលពួកយុដ្ឋាក្រុមត្រូវបានសាកល្បងនៅពេលបុណ្យជ័យមុជទឹករបស់ព្រះគ្រីស្ទ
និងដូចដែលពួកយុដ្ឋាក្រុមត្រូវបានសាកល្បង ចាប់ផ្តើមពីថ្ងៃទី ១១ ខែសីហា ឆ្នាំ
១៨៤០។ ចាប់ពីពេលនោះរហូតដល់ការព្យាករណ៍បោះបោះនៅថ្ងៃទី ១៨ ខែកក្កដា ឆ្នាំ
២០២០ ផ្ទះរបស់សេនាត អាត្មាទីស ឡៅឌីស បានដួលរលំជាបន្តបន្ទាប់
យ៉ាងប្រាកដដូចជាព្រះវិហាររបស់ពួកយុដ្ឋាក្រុមត្រូវបានប្រកាសថាស្ថាប័នដ៏អស្ចារ្យ
ហើយដូចជាពួកយុដ្ឋាក្រុមត្រូវបានសាកល្បងបុរាណសត្វទៅជាយុដ្ឋាក្រុមត្រង់ក្នុងជំនឿ
នៅក្នុងការខកចិត្តលើកដំបូងនៅថ្ងៃទី ១៩ ខែមេសា ឆ្នាំ ១៨៤៤។

ចលនាឡាវឌីសរបស់ទេវតាទីបី

បន្ទាប់មកមានចូលទៅក្នុងដំណើរការសាកល្បងចុងក្រោយរបស់ខ្លួន ហើយដូចជាការសាកល្បងដែលបានចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ ពុំហុមចារីទាំងឡាយគួរឲ្យមានហៅឲ្យរើសគំរូបទៅកាន់ផ្សារបុរាណ ដែលជាសច្ចក្តីពិតមូលដ្ឋាន មិនគ្រឹមតែរបស់ចលនាមីល្លេនីយ៍នៃទេវតាទីមួយ និងទីពឹងប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែក៏ជាសច្ចក្តីពិតមូលដ្ឋានរបស់ចលនាទេវតាទីបីផងដែរ។

និមិត្តសញ្ញាញាតិការបដិសេធសច្ចក្តីពិតមូលដ្ឋានទាំងនោះ ក្នុងបរិបទនៃការកាន់ច្បាប់ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ គឺជាសារដែលប៉ុលប៉ាន់កាត់ត្បាញនៅក្នុង សាឡាវឌីបទីពីរ។ សារនោះគួរឲ្យមានការយល់ច្រឡំ «ការថ្វាយរាល់ថ្ងៃ» នៅក្នុងសង្ឃៀវក្រៅដានីយ៍លៃ ពីព្រោះនៅក្នុងបទគម្ពីរនៃ សាឡាវឌីបទីពីរ នោះហើយ ដែលវិល្លេងមីល្លេនីយ៍ បានមកដល់ការយល់ដឹងថា «ការថ្វាយរាល់ថ្ងៃ» នៅក្នុងសង្ឃៀវក្រៅដានីយ៍លៃ តំណាងឲ្យរូបពហុទេវតាទីបី។

មានសង្ឃៀវក្រៅមួយចំនួនគួរឲ្យមាននិរន្តរ៍ ដែលពិភាក្សាអំពីនិយមន័យនៃ «ការប្រថាប់ថ្ងៃ» ក្នុងសង្ឃៀវក្រៅដានីយ៍លៃ។ ភាគច្រើនគឺខុសគ្នា ប៉ុន្តែបើលោកអ្នក ចង់ពិនិត្យមើលឯកសារមួយពីអ្នកទេវតាទីបីនៃសៀវភៅបកស្រាយបានគ្រឹមគួរ នោះលោកអ្នកអាចរក The Mystery of the Daily របស់ John W. Peters បាន។ ក្នុងអត្ថបទនេះ ខ្ញុំមិនមានបំណងពិភាក្សាអំពីទិដ្ឋភាពនោះនៃ «ការប្រថាប់ថ្ងៃ» ទេ។ ក៏មានសង្ឃៀវក្រៅផ្សេងៗទៀតផងដែរ ដែលរៀបរាប់អំពីបុរេគុតិនៃ «អ្នកណា អ្វី និងហេតុអ្វី» ដែលដោយសារនោះ ទស្សនៈមិនពិតអំពី «ការប្រថាប់ថ្ងៃ» គួរឲ្យមានបង្កកើតឡើងជាសុចរិតនៅក្នុងសាសនាអាដរីនីសថ្ងៃបុរាណបែបឡាវឌីស។

និយមន័យនៃពាក្យហេតុអ្វី ដែលគួរឲ្យមានបកប្រែថា «ការប្រថាប់ថ្ងៃ» និងបុរេគុតិនៃការបោះបង្គោលរឹងរឹងសច្ចក្តីពិតមូលដ្ឋានអំពី «ការប្រថាប់ថ្ងៃ» ដែលបានចាប់ផ្តើមយ៉ាងពិតប្រាកដនៅឆ្នាំ 1901 គួរឲ្យមានបង្កាញមុតងហើយមុតងទៀតនៅក្នុង តារាងរបស់ហាហាគុក ហើយក៏នៅក្នុងអត្ថបទថ្មីៗអំពីសង្ឃៀវក្រៅដានីយ៍លៃផងដែរ។

ខ្ញុំមានបំណងរកសាកល្បងក្នុងការផ្តោតសំខាន់នៃ «the daily» ក្នុងអត្ថបទនេះ លើកលែងតែពាក្យករណ៍ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងនិមិត្តសញ្ញាញាតិក្នុងរូបដែលគួរឲ្យមានបដិសេធនៃ អស់អ្នកណាដែលទទួលយកអំណាចនៃសំណើរបស់ Ellen White ដោយស្មោះត្រង់ ពុំចាំបាច់ធ្វើអ្វីលើសពីអានខាងក្រោមនេះ ដើម្បីដឹងថា តើការយល់ដឹងគ្រឹមគួរអំពី «the daily» គឺជាអ្វី។

«បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានឃើញទាក់ទងនឹង “ប្រថាប់ថ្ងៃ” ថា ពាក្យ “យញ្ញបូជា” គឺជាពាក្យដែលបុរាណប្រើប្រាស់មនុស្សមានបទដ្ឋានមិច្ឆា ហើយមិនមែនជាកម្មសិទ្ធិរបស់អត្ថបទដ្ឋានមិច្ឆា; ហើយថា ពុំអម្បាស់មានបុរាណទស្សនៈគ្រឹមគួរអំពីវាដល់អស់អ្នកដែលបានប្រកាសសំឡេងហៅអំពីម៉ោងនៃការជំនុំជម្រះ។ នៅពេលមានសាមគ្គីភាព មុនឆ្នាំ 1844 សុទ្ធតែទាំងអស់បានប្រើប្រាស់ឈ្មោះស្រស់ស្អាតនៃគ្រឹមគួរអំពី “ប្រថាប់ថ្ងៃ”; ប៉ុន្តែ ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1844 មក ក្នុងភាពច្របូកច្របល់ ទស្សនៈផ្សេងៗទៀតគួរឲ្យមានទទួលយក ហើយសច្ចក្តីពិត និងភាពច្របូកច្របល់ក៏បានកើតតាមមក។» Review and Herald, November 1, 1850.

ការបដិសេធការយល់ដឹងរបស់ William Miller អំពី «the daily»
គឺជាការបដិសេធអំណាចនៃសំណេររបស់ Ellen White នៅពេលកម្ពុជាផងដែរ
ព្រោះនាងបានឃើញ «ថា ព្រះអម្ចាស់បានប្រទានទស្សនៈគ្រឹមត្រូវអំពីវា
ដល់អ្នកទាំងឡាយដែលបានប្រកាសសម្រាប់អំពីម៉ោងនៃការជំនុំជម្រះ»។
នាងក៏ត្រូវបានបង្ហាញផងដែរថា ទស្សនៈផ្សេងៗទៀតអំពី «the daily» បានបង្កើត
«សេចក្តីភិតភ័យ និងភាពច្របូកច្របល់» ដល់មិនមែនជាលក្ខណៈរបស់ព្រះគ្រីស្ទទេ។ Miller
បានទទួលស្គាល់ «the daily» ថាជា រូបមាត្រ នៅពេលដែលគាត់បានសិក្សា ព្រះវរទេវ 2
ថ្ងៃសាឡាស្តី។

«ខ្ញុំបានអានបន្តទៅ ហើយមិនអាចរកឃើញករណីផ្សេងណាមួយដែលពាក្យនោះ
[the daily] ត្រូវបានរកឃើញទេ លើកលែងតែនៅក្នុងសង្ខេបនៃដានីយ៍។
បន្ទាប់មក ខ្ញុំ [ដោយជំនួយពី concordance មួយ]
បានយកពាក្យទាំងនោះដែលយកជាប់ទាក់ទងនឹងវា គឺ “take away,” គាត់នឹងដកយក
the daily ចេញ; “from the time the daily shall be taken away,” ជាដើម។
ខ្ញុំបានអានបន្តទៅ ហើយគិតថា
ខ្ញុំនឹងមិនឃើញពន្យល់ណាមួយលើអត្ថបទនេះឡើយ; ទីបំផុត ខ្ញុំបានមកដល់ 2
Thessalonians 2:7, 8។ “For the mystery of iniquity doth already work; only he who now
letteth will let, until he be taken out of the way, and then shall that wicked be
revealed,” ជាដើម។ ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំបានមកដល់អត្ថបទនោះ អូ!
សេចក្តីពិតបានលេចមកយ៉ាងច្បាស់ និងរុងរឿងប៉ុណ្ណា! វានៅទីនោះហើយ!
នោះហើយជា the daily! ឥឡូវនេះ បើដូច្នេះ គេប៉ុណ្ណាមានន័យដូចម្តេចដោយពាក្យ
“he who now letteth” ឬ រាង? ដោយ “the man of sin” និង “the wicked”
គឺសំដៅទៅលើសាសនាប៉ាប។ លុះហើយ ដូច្នេះ
តើអ្វីទៅដែលរាងសាសនាប៉ាបមិនឲ្យត្រូវបានបង្ហាញឡើយ? ហេតុអ្វី
វាគឺជាសាសនាពុទ្ធសាសនា? ដូច្នេះហើយ “the daily” ត្រូវតែមានន័យថា
សាសនាពុទ្ធសាសនា។—William Miller, Second Advent Manual, ទំព័រ 66។ Advent
Review and Sabbath Herald, January 6, 1853។

ទីបំផុត អាដវនេទីសម័យលាវឌ្ឍនភាពនេះបង្កការយល់ដឹងគ្រឹមត្រូវ ដល់ត្រូវបានប្រទានឲ្យមិឡូរ
និងអ្នកទាំងឡាយដែលបានប្រកាសសារព្រះអំពីម៉ោងជំនុំជម្រះ
ដើម្បីបិទទ្វារយកគំនិតខុសឆ្គងរបស់ប្លូតស្តេតដល់បានបោះបង់ជំនឿថា «ប្រចាំថ្ងៃ»
តំណាងឲ្យការបម្រើក្នុងទីបរិសុទ្ធជររបស់ព្រះគ្រីស្ទ។
ការយល់ដឹងនោះជារឿងមិនសមហេតុផលនៃលើកម្សិកជាច្រើន
ប៉ុន្តែលើសពីការជាការខុសឆ្គង វាអាចជា
និមិត្តសញ្ញារបស់សាតាំងគឺជានិមិត្តសញ្ញារបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

«ដូច្នេះ ខណៈដែលនាគ ជាចម្បង តំណាងឲ្យសាតាំង ក៏ដោយ ក្នុងន័យទីពីរ
វាគឺជានិមិត្តរូបនៃប្លូតស្តេតផងដែរ»។ The Great Controversy, 439.

មិឡូរ បានកំណត់ថា «ការប្រចាំថ្ងៃ» ជារូបមាត្រ គឺនាគ ប៉ុន្តែអាដវនេទីសម័យលាវឌ្ឍនភាព
បានយកគំនិតពីប្លូតស្តេតដល់បានផ្តល់ចុះថា
វាតំណាងឲ្យព្រះរាជកិច្ចបម្រើរបស់ព្រះគ្រីស្ទក្នុងទីបរិសុទ្ធនៃស្ថានសួគ៌។
ការបដិសេធការកំណត់របស់មិឡូរ ដល់ថា «ការប្រចាំថ្ងៃ» ជារូបមាត្រ
នោះតំណាងឲ្យការបដិសេធសេចក្តីពិតមួយ
ដល់ត្រូវបានបង្ហាញនូវលើកនូវសាតាំងបរិសុទ្ធទាំងពីរ ដល់ជាការបំពេញតាមហេតុ

ជំពូក ២។ ដូច្នេះ វាជាការបដិសេធសចក្តីពិតមូលដ្ឋានមួយ ដូចជាការបដិសេធ
«បុរាណវិទ្យា» នៃវិវិធីនីយ មុនបុរាណវិទ្យា។

ការបដិសេធសចក្តីពិតដដែលថា «ការថ្កោលថ្កោលបុរាណវិទ្យា» គំណាងឱ្យរួមហកាន
គឺជាការបដិសេធមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃវិវិធីនីយទីសីម
និងសិទ្ធិអំណាចនៃវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍។

ការកំណត់អត្តសញ្ញាណនីមិត្តសញ្ញាមួយរបស់សាតាំងថាជានីមិត្តសញ្ញារបស់ព្រះគ្រីស្ទ
គឺស្របគុណនឹងការកំណត់អត្តសញ្ញាណកិច្ចការរបស់ព្រះគ្រីស្ទថាជាកិច្ចការរបស់សាតាំង
។

«ក្នុងការបដិសេធព្រះគ្រីស្ទ
បុរាណវិទ្យាដ៏មានបុរាណវិទ្យាអំពីហេតុផលនៃមិនអាចអត់ទោសបាន;
ហើយដោយការបដិសេធការអញ្ជើញនៃព្រះគុណ មកេតា
យើងក៏អាចបុរាណវិទ្យាកំហុសដដែលនោះបានផងដែរ។
យើងប្រមាថដល់ព្រះអង្គមុច្ចាស់នៃជីវិត
ហើយផ្ទុះចិត្តព្រះអង្គអាម៉ាស់មុខនៃចំពោះមុខសាលាបុរាណវិទ្យារបស់សាតាំង
និងនៃចំពោះមុខចក្រវាឡសុចានស្តី
នៃពេលយើងបដិសេធមិនព្រមស្តាប់អនុករណ៍នៃព្រះអង្គបានតែតាំង
ហើយបង្ខំទៅស្តាប់គុណក្នុងការបដិសេធនៃវិញ
ដដែលនឹងទាញព្រលឹងឱ្យយុលាតចេញពីព្រះគ្រីស្ទ។
ដរាបណាមនុស្សមនុស្សនាក់នៃគំរូដ៏ដូច្នេះ គាត់មិនអាចរកយើងឱ្យសចក្តីសង្ឃឹម
ឬការអត់ទោសបានឡើយ ហើយនៃទីបំផុត
គាត់នឹងបាត់បង់បំណងបុរាណវិទ្យាទាំងអស់ក្នុងការផ្តល់ផលជាមួយព្រះ»។ The Desire of
Ages, 324.

នៃពេលវេលាដ៏ល្អនៃនិយមឡាឌីសបេនបដិសេធការយល់ដឹងមូលដ្ឋានអំពី
«ការរៀនរាល់ថ្ងៃ» និង «បុរាណវិទ្យា»
នោះពួកគេមិនគ្រឿងបដិសេធសិទ្ធិអំណាចរបស់ព្រះវិញ្ញាណនៃទំនាយ
និងមូលដ្ឋានទាំងឡាយបុរាណវិទ្យានោះទេ ប៉ុន្តែពួកគេក៏មានបដិសេធកិច្ចការរបស់ William
Miller ផងដែរ ដដែលគួរមានដឹកនាំឱ្យយល់នូវដល់ការយល់ដឹងទាំងនោះដោយទេវតា
Gabriel និងទេវតាដទៃទៀត។

«ព្រះជាម្ចាស់បានចាត់ទុកការបដិសេធមកប៉ះពាល់ដល់ចិត្តរបស់កសិករមនុស្ស
ដដែលមិនបានដើរតាមព្រះគម្ពីរ ដើម្បីបដិសេធគាត់ឱ្យស្រវឹងរកទំនាយទាំងឡាយ។
ទេវតារបស់ព្រះជាម្ចាស់បានមកសួរសុខទុក្ខអនុករណ៍នៃបានផ្ទុះចិត្តនៃនោះជាញឹកញាប់
ដើម្បីបដិសេធនៃគំនិតរបស់គាត់
ហើយបដិសេធការយល់ដឹងរបស់គាត់ចំពោះទំនាយទាំងឡាយ
ដដែលតែងតែដឹកចំពោះវាស្តីរបស់ព្រះ។
ការចាប់ផ្តើមនៃខ្មោចស្រវឹងរកសចក្តីពិតគួរមានបុរាណវិទ្យាឱ្យគាត់
ហើយគាត់គួរមានដឹកនាំឱ្យស្រវឹងរកគំណើតមួយបន្ទាប់ពីគំណើត
រហូតដល់គាត់សម្លឹងមើលព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដោយសចក្តីអស្ចារ្យ
និងការក្តោតសរសើរ។
គាត់បានយើងនៃនោះនូវខ្មោចស្រវឹងរកសចក្តីពិតដ៏ពេញលេញមួយ។
ព្រះបន្ទូលនោះ ដដែលគាត់បានចាត់ទុកថាមិនមែនជាការបំផុសគំនិតពីព្រះ
ឥឡូវនេះបានបដិសេធចំពោះចក្រវាឡស្រវឹងរបស់គាត់ ដោយសម្រស់ និងសិរីល្អអស់រវាង។

គាត់បានឃើញថា ផុតកែមួយនៃបទគម្ពីរពន្យល់ផុតកែមួយទៀត ហើយនៅពេលអត្ថបទមួយគ្រប់គ្រាន់បិទចំពោះការយល់ដឹងរបស់គាត់ គាត់បានរកឃើញនូវកូដផុតកែមួយទៀតនៃព្រះបន្ទូល នូវអ្វីដែលពន្យល់អត្ថបទនោះ។ គាត់បានចាត់ទុកព្រះបន្ទូលបរិសុទ្ធជររបស់ព្រះ ដោយអំណរ និងដោយសច្ចក្រឹតភាពពិតខ្ពស់ដ៏ដ្ឋានលើបំផុត។ Early Writings, 230.

“ទេវការបស់ទ្រង់” គឺជាពាក្យសម្បជ័យដែលសម្រាប់ដល់ទេវតាការប្រព្រឹត្ត។

ពាក្យរបស់ទេវតាដដែលថា «ខ្ញុំគឺជាព្រឹទ្ធិយល់ ជាអ្នកដដែលឈរនៅចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះ» បង្ហាញថា គាត់កាន់កាប់តំណែងមួយដែលមានកិត្យានុភាពខ្ពស់នៅក្នុងរាជវាំងសុចានសួគ៌។ នៅពេលដែលគាត់មកជាមួយសារមួយទៅកាន់ដានីយ៍លើ គាត់បាននិយាយថា «គ្មានអ្នកណាម្នាក់ដែលជាមួយខ្ញុំក្នុងការទាំងនេះទេ លើកលែងតែម៉ែការ៉េល [ព្រះគ្រីស្ទ] ជាម្ចាស់ដឹកនាំរបស់អ្នក»។ ដានីយ៍លើ 10:21។ អំពីការព្រឹទ្ធិយល់ ព្រះអង្គគង់គ្រងនៅមានបន្ទូលនៅក្នុងគម្ពីរវិវរណៈថា «ទ្រង់បានចាត់ទេវការបស់ទ្រង់មក ហើយបានបង្ហាញដោយសញ្ញាទៅកាន់យ៉ូហាន ជាអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់»។ វិវរណៈ 1:1។ សច្ចក្រឹតបុរាណនៃគ្រូបំផុត, 99។

ការកំណត់សម្គាល់និមិត្តសញ្ញារបស់សាតាំងថាជានិមិត្តសញ្ញារបស់ព្រះគ្រីស្ទ មិនត្រឹមត្រូវជាការសរុបគ្មាននឹងអំពើហាបដដែលមិនអាចអភ័យទោសបានប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែ អំពើហាបដដែលមិនអាចអភ័យទោសបាននោះក៏ត្រូវបានភ្ជាប់ជាមួយនឹងការបដិសេធអ្នក នាំសារដែលព្រះគ្រីស្ទទ្រង់ចាត់ផ្តើមផងដែរ។ ដូច្នេះ “ការប្រចាំថ្ងៃ” ក្រោយទៅជានិមិត្តសញ្ញានៃអំពើហាបដដែលមិនអាចអភ័យទោសបាន ហើយនៅពេលដែលយល់ថា “អ្នកដដែលបានផ្ទេរវិស័យ,” William Miller ត្រូវបានដឹកនាំឱ្យយល់ដឹងយ៉ាងត្រឹមត្រូវអំពីសច្ចក្រឹតពិតនោះ ហើយបន្ទាប់មកវាត្រូវបានបដិសេធនោះរវាងសម្របដោយផ្ទាល់ទៅនឹង Second Thessalonians ដដែលជាអត្ថបទព្រះគម្ពីរដែល Miller បានរកឃើញសច្ចក្រឹតនោះតម្លៃតង់។ ការបដិសេធសច្ចក្រឹតពិតនោះ គឺជាភស្តុតាងថាមិនសូវឡាញសច្ចក្រឹតពិតទេ ហើយការបោះបង្គោលនោះបង្កឱ្យមានការដកហូតព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងការប្រគល់ឱ្យទៅវិញ្ញាណមិនបរិសុទ្ធជររបស់សាតាំង ដដែល Paul កំណត់ថាជាការភាន់ច្រឡំយ៉ាងខ្លាំង។

ដូចដែល «ពួកចោររបស់បុរាណជនអ្នក» ដដែល «បញ្ជាក់ការនិមិត្ត» នោះ «ការប្រចាំថ្ងៃ» ក៏ជានិមិត្តសញ្ញាប្លែកបុរាណនិយមផងដែរ។ ក្នុងបរិបទនៃ ថ្ងៃសុឡាវិភាទីពីរ ប៉ុលបង្កៀនថា ការបដិសេធសារនៃពួកទីពីរ គឺជាភស្តុតាងថា អ្នកដដែលផ្ទេរដូច្នោះ មិនសូវឡាញសច្ចក្រឹតពិតទេ។ ពីព្រោះពួកគេមិនសូវឡាញសច្ចក្រឹតពិតដែលត្រូវបានកំណត់ក្នុងដំណាក់កាលនោះទេ ដូច្នេះពួកគេទទួលបានការល្អដល់មុខលាងក្រណាត់។

ព្យាករណ៍ទាំងអស់កំពុងនិយាយអំពីថ្ងៃចុងក្រោយ ហើយអត្ថបទដែលបានបំផុសគំនិតមុនៗនៅក្នុងអត្ថបទនេះបានបញ្ជាក់ថា ការភាន់ច្រឡំយ៉ាងខ្លាំងមកលើអ្នកដដែលមិនសូវឡាញសច្ចក្រឹតពិត ក្នុងអំឡុងពេលការបង្ហាញព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ មនុស្សមួយក្រុមកំពុងទទួលបានបុរេ ខណៈដែលមនុស្សមួយក្រុមទៀតកំពុងទទួលបានការភាន់ច្រឡំយ៉ាងខ្លាំង។

គឺជាការបដិសេធសេចក្តីពិត ហើយទទួលយកការភាន់ច្រឡំយ៉ាងខ្លាំង។

កុំឱ្យនរណាម្នាក់បញ្ជូនទៅកាន់អូសក្បាលគុនដោយមធ្យោបាយណាមួយឡើយ
ដុបិតចុងនៃនោះនឹងមិនមកដល់ទេ លុះត្រាតែមានការបោះបង្គោលចេញពីជំនឿជាមុនសិន
ហើយបុរសនៃអំពើហិង្សាមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ គឺជាកូននៃសេចក្តីវិនាស។
អ្នកនោះប្រឆាំង ហើយលើកខ្លួនឯងឡើងលើសពីអ្វីៗទាំងអស់ដែលគេហៅថាជាព្រះ
ឬសេចក្តីរោយបង្ក ដល់ចំណុចដែលគាត់អង្គុយក្នុងព្រះវិហារនៃព្រះ
ដោយបង្ហាញខ្លួនថាគាត់ជាព្រះ។ តើអ្នកក្បាលគុនមិនចាំបាច់ឃើញថា
កាលខ្លួននៅជាមួយអ្នកក្បាលគុន
ខ្ញុំប្រាប់អំពីការទាំងនេះដល់អ្នកក្បាលគុនហើយ? ហើយឥឡូវនេះ
អ្នកក្បាលគុនដឹងអំពីអ្វីដែលយ៉ាងទុក្ខគាត់
ដើម្បីបិទភ្នែកគាត់ឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់នៃពេលវេលាបស់គាត់។
ដុបិតអាថ៌កំបាំងនៃអំពើទុច្ចរិតកំពុងផ្សព្វផ្សាយការរួចហើយ
ប៉ុន្តែអ្នកដដែលយ៉ាងឥឡូវនេះនឹងនាំគ្នាបោះបង្គោល
រហូតទាល់តែគាត់មានយកចេញពីផ្ទះ។ ហើយនោះពេលនោះ
មនុស្សអាក្រក់នោះនឹងមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់
ដល់ព្រះអម្ចាស់នឹងបំផុសឱ្យព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះឱស្សបរបស់ទ្រង់
ហើយនឹងកម្ទេចដោយពន្លឺដ៏រុងរឿងនៃការយាងមករបស់ទ្រង់។ គឺអ្នកនោះឯង
ដែលការមករបស់គាត់ស្របតាមបុរិស្ថិតិការរបស់សាតាំង ដោយអំណាចទាំងអស់
ទិសមុតាល់ និងការអស្ចារ្យក្នុងក្បាលគុន
ហើយដោយការបោះបង្គោលគ្រប់យ៉ាងនៃអំពើទុច្ចរិត
ក្នុងពួកអ្នកដដែលកំពុងវិនាស
ពីព្រោះពួកគេមិនមានទទួលសេចក្តីសុឡាញ់ចំពោះសេចក្តីពិត
ដើម្បីបិទភ្នែកគេឱ្យមានសង្គតិរោះឡើយ។ ហើយដោយហេតុនេះ
ព្រះនឹងចាត់ការផ្សេងៗទៀតដល់អ្នកក្បាលគុន ដើម្បីបិទភ្នែកគេឱ្យសេចក្តីកុហក
ដើម្បីបិទភ្នែកគេទាំងអស់ឱ្យមានភាពទោស
គឺអស់អ្នកដដែលមិនមានជឿសេចក្តីពិត
ប៉ុន្តែមានសេចក្តីពេញចិត្តក្នុងអំពើទុច្ចរិត។ ២ ថ្ងៃសៅរ៍ទី២ ២០១៣-១២។

ហេតុអ្វីបានជាមនុស្សទាំងនេះនៅថ្ងៃចុងក្រោយឱ្យមាន «ផុតនូវទោស»?
ហេតុអ្វីបានជាពួកគេឱ្យមានផ្ទៃ «ការភាន់ច្រឡំខ្លាំងក្លា» មកលើ?
ហេតុអ្វីបានជាពួកគេ «វិនាស»
ហើយដូចនេះបង្ហាញអំពីភាពអាម៉ាស់នៃភាពអាក្រក់របស់ខ្លួន? បទគម្ពីរនេះបញ្ជាក់ថា
គឺដោយសារពួកគេមិនសុឡាញ់សេចក្តីពិត
ហើយសេចក្តីពិតដែលមានលើកបង្ហាញនៃក្នុងជំពូកនេះកំណត់អត្ថសញ្ញាណថា
រួមបញ្ចូលទាំងនិយម ដល់ជានគរទីបួននៃពាក្យទំនាយក្នុងព្រះគម្ពីរ
នឹងរារាំងមិនឱ្យរួមសម្រេចប៉ាប ដល់ជានគរទីបួននៃពាក្យទំនាយក្នុងព្រះគម្ពីរ
ឡើងកាន់បល្ល័ង្កទាល់តែពេលវេលានៃការបោះបង្គោល
ទំនាក់ទំនងរវាងប៉ាបុតាន និងប៉ាប ដល់ការបោះបង្គោលនៃក្នុងជំពូកនេះ
ក៏ឱ្យមានយ៉ូហានកំណត់សម្គាល់ផងដែរ តាមរយៈទំនាក់ទំនងរវាងក្រុមជំនុំព្រឹក្សាមុស
និងក្រុមជំនុំយ៉ាហិរ៉ា។ ព្រឹក្សាមុសប្រទេសនៃប៉ាបុតាន ហើយយ៉ាហិរ៉ា គឺជារួមប៉ាប។
ប៉ុល និងយ៉ូហាន ផុតសាក្សីពីរអំពីទំនាក់ទំនងនៃអំណាចទាំងពីរ
ដូចដែលព្រះគម្ពីរដានីយ៍លើកផ្សេងៗទៀតនោះដែរ។

នៅក្នុងព្រះគម្ពីរដានីយ៍លែ ទំនាក់ទំនងរវាងរូបសាសន៍ដទៃ
និងរូបហាហ្សាត្រូវបានបង្ហាញឡើងមុនហើយមុនទៀត។ នៅក្នុងដានីយ៍លែ ជំពូក ២
វាត្រូវបានគំរោងដោយការលាយបញ្ចូលគ្នារវាងដកៃ និងដីឥដ្ឋស្រទាប់។
នៅក្នុងដានីយ៍លែ ជំពូក ៧ ទាំងរូបសាសន៍ដទៃ និងរូបហាហ្សា គឺជានគរ «ផុសដេពិត»
ហើយទោះបីដានីយ៍លែ ជំពូក ២ បង្ហាញអំណាចទាំងពីរនេះជាការលាយបញ្ចូលគ្នាដោយ
ជំពូក ៧ កំណត់សម្គាល់ថា
អំណាចហាហ្សាបានកើតចេញពីនគរដែលមានសុនដៃដប់របស់រូបសាសន៍ដទៃ។
នៅក្នុងដានីយ៍លែ ជំពូក ៨ សុនដៃតូចនៅខ ៩ ដល់ខ ១២
គឺរួមក្នុងទាំងពីរដំណាក់កាលរបស់វា។ ខ ៩ និងខ ១១
សំដៅលើសុនដៃតូចក្នុងលក្ខខណៈវេយ្យាករណ៍កទេបុរស
ដូចនេះកំណត់សម្គាល់ថាជារូបសាសន៍ដទៃ ហើយខ ១០ និងខ ១២
សំដៅលើសុនដៃតូចក្នុងលក្ខខណៈវេយ្យាករណ៍កទេស៊ីរី
ដូចនេះកំណត់សម្គាល់ថាជារូបហាហ្សា។

នៅក្នុង ដានីយ៍លែ ជំពូក ៨ ខ ១៣ រូបហាកាន និងរូបហ្សាប
ត្រូវបានបង្ហាញថាជាអំណាចបំផុតស្មើគ្នាដូចជាពីររូបហាកាន
គឺជាអំណាចបំផុតស្មើគ្នាដូចជា «រាល់ថ្ងៃ» ហើយរូបហ្សាប
គឺជាអំណាចបំផុតស្មើគ្នាដូចជា «រាល់ថ្ងៃ» នៅក្នុង ជំពូក ១១ ខ ៣១
អំណាចបំផុតស្មើគ្នាដូចជា «រាល់ថ្ងៃ» របស់រូបហាកាន
បានដាក់តាំងអំណាចស្មើគ្នាដូចជាបំផុតស្មើគ្នាដូចជា «រាល់ថ្ងៃ» នៅក្នុង
ជំពូក ១២ ខ ១១ អំណាចបំផុតស្មើគ្នាដូចជា «រាល់ថ្ងៃ» របស់រូបហាកាន ត្រូវបានដកចេញ
ដើម្បីបង្កើតតាំងអំណាចស្មើគ្នាដូចជាបំផុតស្មើគ្នាដូចជា «រាល់ថ្ងៃ» របស់សម្មតចេហ្សាប។

ទំនាក់ទំនងនៃអំណាចបំផុតស្មើគ្នាទាំងពីររបស់ក្រុមរូប
គឺជាបុរាណបទសំខាន់មួយនៃសៀវភៅដានីយ៍លែ និងវិវរណៈ
ហើយទំនាក់ទំនងនេះឯងជាអ្វីដែលប៉ូលបានកំណត់ថាជាសច្ចក្តីពិតដែលត្រូវតែស្វែងរក
បុរសនិបប្រឹក្សាសុសម្បជានីគចេតុក្តីសច្ចក្តីពិតដែលត្រូវតែស្វែងរកដ៏ខ្ពស់
ដល់កើតចេញពីការជឿលើសច្ចក្តីពិតកុហក។
ព្រះមិនដែលមានការថ្កោលថ្កានដោយស្មោះត្រង់ចាំបាច់ឡើយ
ហើយការគំរោងនីមួយៗអំពីទំនាក់ទំនងរវាងរូបពហុទេវនិយម និងរូបសម្មតចេហ្សាប
ផ្តល់សក្ខីភាពពិតស្របសំរាប់វាផ្ទាល់លើបុរាណបទនេះ
ប៉ុន្តែការបដិសេធនិមិត្តភាពសញ្ញារបស់រូបនៅក្នុងគុណក្រុមរោយ
គឺជាការបដិសេធក្នុងចុងក្រោយ ហើយទទួលយកសច្ចក្តីពិតដែលត្រូវតែស្វែងរកដ៏ខ្ពស់នៃសិរី
នេះគឺជាការត្រូវបានសម្គាល់ជារឿងរហូតថាជាឡាវឌីសអាក្រក់។

អ្នកបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រអាឌ្រីស្តុតនៅសម័យឡាវឌីស
នោះបើជាមិនបានបង្ហាញការគោរពដ៏សុទ្ធចំពោះគ្នាទៅវិញទៅមក និងកិច្ចការរបស់ William
Miller ក៏ដោយ ក៏ពួកគេបានទទួលស្គាល់ថា
ការយល់ឃើញរបស់គាត់អំពីទំនាក់ទំនងរវាងរូបហាកាន និងរូបហ្សាប
គឺជាគំរោងទំនាយដ៏ល្អបំផុតសម្រាប់ការអនុវត្តទំនាយ "ទាំងអស់" របស់គាត់លើវា។
Gabriel និងទេវតាផុសដេពិតបានដឹកនាំ Miller ឲ្យយល់អំពីទំនាក់ទំនងរវាងរូបហាកាន
និងរូបហ្សាប ប៉ុន្តែនៅក្នុងបុរាណវិទ្យាសាស្ត្ររបស់គាត់
គាត់មិនបានយល់ឃើញថាជាអង្គភាពបីជាន់ ដដែលរួមមាននាគ សត្វសាហាវ

សុចិត្តនោះចន្ទលោះសម្បទុរទាំងឡាយ និងកុន់បរិសុទ្ធជង្គងរឿង គឺកុរុដយស្រ្តសាទ្វីម។

ខទីសស៊ីប នដោនីយ៍លែ ជំពូកដប់មួយ ណនែអំពីអំណាចទាំងបី
ដលែជាបុរាជានបទនកែរជាសៈសុបលីយនប្រែសសុលាបរបស់អំណាចសមុតចេហ្នាប
និងនទីបញ្ចប់ចុងក្រោយរបស់វា។

យូលដំបូងនខែទាំងនេះកំណត់សម្គាល់ពេលវេលានទីបញ្ចប់នខែឆ្នាំ 1798
នខែពេលដលែអំណាចហ្នាបមានទទួលរឿងសុលាបរបស់វា
ហើយខទីសស៊ីបប្រាក់កំណត់សម្គាល់រឿងសុលាបអចិន្ត្រៃយ៍របស់វា។
បុរគុតិសាស្ត្រពុយាករណ៍នខែចន្ទលោះសចេកុតិសុលាបលើកទីមួយ
និងលើកចុងក្រោយនអំណាចហ្នាប បញ្ជាក់អំពីការប្រហែលរបស់មនុស្សជាតិ
ខណៈពេលពួកគេស្មោះការគួរត្រឡប់វិញរបស់អំណាចហ្នាប
នខែពេលដលែរឿងសុលាបរបស់វាគួរមានពុយាហាល
មុនការហាត់បង់អំណាចជាចុងក្រោយរបស់អំណាចហ្នាប។
ខទាំងប្រាំមួយនេះមានសុនាមហាតុថលខោនសែចេកុតិពិត ដុបិតទាំងការចាប់ផ្តើម
និងទីបញ្ចប់ សុទ្ធតែជាសចេកុតិសុលាបនអំណាចហ្នាប
ហើយខកណ្តាលទាំងឡាយគឺជាការប្រហែលរបស់មនុស្សជាតិ
ខណៈដលែរឿងសុលាបលើកដំបូងគួរមានពុយាហាល។

មិលូលីវ មានទទួលពន្ធលើពិទ្ធភេតាសុថានស្តី អំពីទំនាក់ទំនងរវាងរូបមាតាន
និងរូបសមុតចេហ្នាប។ កូនសោសម្បាប់ការយល់ដឹងរបស់មិលូលីវអំពីគំរូទំនាយ
ដលែគាត់មានប្រវត្តិសម្បាប់ការអនុវត្តទំនាយទាំងអស់របស់គាត់ គឺ «ប្រចាំថ្ងៃ» នខែកុនុង
ចស្តែសាឡនីច ទីពីរ។ «ប្រចាំថ្ងៃ» នខែកុនុងជំពូកនោះ គឺរូបមាតាន
ដលែជាអ្វីដលែមានបង្កើតនិមិត្តតនលែវិលុយាម មិលូលីវ មានមកយល់ ដុបិតវាគឺរូប
គឺពួកចោររបស់ប្រជាជនអូនក នខែកុនុងខទីដប់បួន នដៃពួកទីដប់មួយ
ដលែមានបង្កើតនិមិត្តតនោះ។

អូនកនាំសារដលែគួរមានលើកឡើងឲ្យយល់អំពីការកើនឡើងនចំណេះដឹងនខែឆ្នាំ
1989 មានមកដល់ការយល់ដឹងអំពីលក្ខខណៈបីមុខរបស់ក្រុងរូម។
មីឡីវជាអូនកនាំសាររបស់ទេវតាទីមួយ និងទីពីរ
ហើយគាត់មានយល់អំពីការបង្កាញខ្លួនទីមួយ និងទីពីររបស់ក្រុងរូម
ដើម្បីបង្កើតនិមិត្តតនលែគាត់មានបង្កាញដល់ពិភពលោក។
អូនកនាំសាររបស់ទេវតាទីបីមានមកដល់ការយល់ដឹងអំពីការបង្កាញខ្លួនទាំងបីរបស់ក្រុងរូម
ដើម្បីបង្កើតនិមិត្តតនលែគាត់គួរមានប្រទានឲ្យបុរាសដល់ពិភពលោក។

ការបង្កាញខ្លួនដំបូងនរូម គឺរូបបែពហុរេនីយម។ រូបបែពហុរេនីយម
មានកើតមានរូមហាល ដលែជាការបង្កាញខ្លួនលើកទីពីរ។
ពីការបង្កាញខ្លួនទាំងពីរដំបូង មានកើតមានរូមសម័យទំនើប
គឺសម្ព័ន្ធភាពបីជុនកែរបស់នាគ សត្រូវសាហាវ និងហោរាក្នុងកុលាយ។

យើងនឹងបន្តសចេកុតិពិភាក្សាអំពីការជម្រុញនៃ «ការថ្កោលប្រចាំថ្ងៃ»
កុនុងបុរគុតិសាស្ត្រអាដរនេទីស្តី នខែអត្ថបទបន្តទាប់។

«ព្រះអង្គគងលែទតយើងលើសពីជុនខែខាងក្រៅ
ដលែអានដឹងចិត្តរបស់មនុស្សទាំងអស់
ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលអំពីអស់អូនកដលែមានទទួលពន្ធលើដ៏ធំថា៖ “ពួកគេមិនទុកខព្យាយាម
ហើយមិនភ្ញាក់ផ្អើល ដោយសារសុថានភាពខាងសីលធម៌

និងខាងវិញ្ញាណរបស់ខ្លួនឡើយ។” ម៉ែនហើយ
ពួកគេបានជួបនឹងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ខ្លួនឯង
ហើយពួកគេបានបញ្ចប់ការងាររបស់ពួកគេ។
“ខ្ញុំព្រមនឹងជួយការពារបងប្អូនរបស់ពួកគេដែរ
ហើយនឹងនាំអ្វីដែលពួកគេខ្សោមក្នុងចិត្តពួកគេ ពីព្រោះពេលខ្ញុំហៅ
គ្មាននរណាម្នាក់ឆ្ងល់ឡើយ ពេលខ្ញុំនិយាយ ពួកគេមិនស្ងប់ទេ
ប៉ុន្តែពួកគេបានបញ្ចប់ការងាររបស់ពួកគេនៅចំពោះមុខខ្ញុំ
ហើយបានជួបនឹងអ្វីដែលខ្ញុំមិនពេញចិត្តនោះ។”
“ព្រះជាម្ចាស់នឹងបញ្ជូនការល្អដល់អ្នកដែលមិនបដិសេធពួកគេ
ដើម្បីឲ្យពួកគេជឿសេចក្តីកុហក” ពីព្រោះ
“ពួកគេមិនបានទទួលសេចក្តីសុំឡាញ់ចំពោះសេចក្តីពិត
ដើម្បីឲ្យបានសងគុណនោះទេ” “ប៉ុន្តែបែបនេះវាមិនមែនជាវិញ្ញាណទេ” អសោយ 66:3,
4; 2 ថ្ងៃសៅរ៍ 2:11, 10, 12។

«គ្រូបង្រៀនសូមស្តាប់សូមថា៖
“តើមានការល្អប្រសើរណាមួយដែលខ្ញុំអាចជួយអ្នកបាន
អ្នកកំពុងស្តាប់នូវសេចក្តីជឿនិយមរបស់ពួកគេ ហើយថាពួកគេទទួលបានកិត្យានុភាពរបស់អ្នក
ខណៈដែលតាមពិត
អ្នកកំពុងបញ្ចប់ការងារជាច្រើនតាមគោលនយោបាយលោកីយ
ហើយកំពុងបញ្ចប់ការងាររបស់ពួកគេនឹងព្រះយេស៊ូវដែរ? អូ! វាជាការបំបែកបញ្ជូននូវសេចក្តីជឿនិយម
ជាការល្អដ៏ទាក់ទាញមួយ ដែលចូលកាន់កាប់ចិត្តគំនិតរបស់មនុស្ស
នូវពេលដែលមនុស្សដែលបានបំបែកបានស្គាល់សេចក្តីពិត
បរិយាកាសឡើយក្នុងនូវការគោរពបូជាប្រតិបត្តិព្រះ ជំនួសឲ្យវិញ្ញាណ និងអំណាចរបស់វា;
នូវពេលដែលពួកគេស្មានថា ខ្លួនមានទុរព្វយសមុបតុតិសមុប្បបៃ
និងបានកើតឡើងដោយទុរព្វយសមុបតុតិ ហើយមិនខ្វះអ្វីសោះ ខណៈដែលតាមពិត
ពួកគេខ្វះគ្រប់យ៉ាង។»

«ព្រះជាម្ចាស់មិនបានផ្តល់បុគ្គលចំពោះអ្នកបម្រើស្រដៀងគ្នារបស់ខ្លួន
ដល់កំពុងរក្សាអារម្មណ៍របស់ខ្លួនឲ្យស្មើគ្នាទៅនឹងគ្នាទាំងអស់។ ប៉ុន្តែ
មនុស្សជាច្រើនកំពុងស្រឡាត់ថា “សុខសានុត និងសុភវិភាគ”
ខណៈដែលសេចក្តីជឿនិយមរបស់ពួកគេកំពុងមកលើពួកគេ។
លុះត្រាតែមានការប្រើចិត្តយ៉ាងពេញលេញ
លុះត្រាតែមនុស្សទាំងឡាយបន្តទាបចិត្តរបស់ខ្លួនដោយការសាវភាព
ហើយទទួលបានសេចក្តីពិតដូចដែលវាស្ថិតនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវ
នោះពួកគេនឹងមិនអាចចូលនូវសេចក្តីជឿនិយមឡើយ។
នូវពេលការបន្តសុទ្ធនឹងកើតមានឡើងក្នុងជួររបស់យើង
យើងនឹងមិនសម្រាកដោយសុខសានុតតទៅទៀតទេ
ដោយអ្នកអាងថាខ្លួនមានទុរព្វយសមុបតុតិ មានគ្រប់បែបយ៉ាង
ហើយមិនខ្វះអ្វីសោះនោះឡើយ។»

«តើអ្នកណាអាចនិយាយដោយស្មោះត្រង់ថា៖
“មានរបស់យើងបានសាកល្បងក្នុងភូមិយើងហើយ;
សម្បូនភ្នែកបំពាក់របស់យើងគ្មានសុភាពប្រសើរឡើយដោយលោកីយឡើយ”? ខ្ញុំបានឃើញ
ព្រះបង្រៀនរបស់យើងចង់អ្នកទៅកាន់សម្បូនភ្នែកបំពាក់នៃអ្វីដែលគេហៅថាសេចក្តី
សុចរិត។ ដោយដោះវាចេញ ខ្ញុំបានបង្ហាញឲ្យយើងឃើញយ៉ាងច្បាស់នូវសេចក្តីស្មោះ

កគរោកដលៃសុចិត្តនៃខាងក្រោម។ បន្ទាប់មក ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកឲ្យដឹងថា៖
“តើអ្នកមិនយឺតយ៉ាវឬទេ ពួកគេហេតុអ្វីបានជាបិទបាំងសច្ចៈក្នុងស្មោះត្រង់ និងសភាពពុក
រលួយនៃកុត្តាចរិតរបស់ខ្លួនដោយការផ្លាស់ប្តូរចិត្តមើលទៅគួរឲ្យគក្កោតសរសើរដោយ
ឥតសមរម្យយ៉ាងដូចម្តេច?”

‘តើទីក្នុងដ៏ស្មោះត្រង់មានក្បាលទៅជាសុភវិពស្មោះយ៉ាងដូចម្តេច!’

ដំណាក់កាលនៃការបិទបាំងខ្លួនរបស់ពួកគេបានផ្លាស់ប្តូរទៅជាផ្ទះជួញដូរ

ជាកន្លែងដែលព្រះវត្តមាន និងសិរីល្អអង្គនៃភាពបានចាកចេញទៅហើយ!

ដោយហេតុនេះហើយ ទើបមានភាពទន់ខ្សោយ ហើយកម្ពស់ក៏ខ្ពស់ខាត។”»

Testimonies, volume 8, 249, 250.